

แผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๔)

ของ
เทศบาลตำบลงอบ
อำเภอทุ่งช้าง จังหวัดน่าน

ประกาศเทศบาลตำบลงอบ
เรื่อง ประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๔)

.....

ด้วยเทศบาลตำบลงอบ ได้จัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๔) เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาเทศบาลตำบลงอบ และเป็นกรอบในการจัดทำงบประมาณรายจ่าย โดยผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการพัฒนาเทศบาลตำบลงอบ ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๘ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๕๙ ข้อ ๗ แล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในหมวด ๔ ข้อ ๒๔ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๘ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๕๙ ข้อ ๗ (๔) เทศบาลตำบลงอบ จึงประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๔) ตั้งแต่วันที่นี้เป็นต้นไป

จึงประกาศมาเพื่อทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ เดือนตุลาคม พ.ศ.๒๕๕๙

(นายสังข์สิทธิ์ อินทะรังษี)
นายกเทศมนตรีตำบลงอบ

แผนพัฒนาท้องถิ่น ๔ ปี

(พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)

ของเทศบาลตำบลอบ อำเภอกู่ช้าง จังหวัดน่าน

ส่วนที่ ๑ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

เทศบาลตำบลอบ ได้รับการจัดตั้งตามประกาศของกระทรวงมหาดไทย เรื่อง จัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลอบ เป็นเทศบาลตำบลอบ เมื่อวันที่ ๖ เดือน กันยายน พ.ศ.๒๕๕๖ ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ เดือน มิถุนายน พ.ศ.๒๕๕๖ ปัจจุบันมี นายสังข์สิทธิ์ อินทะรังษี เป็นนายกเทศมนตรี

ประวัติตำบลอบ

แสนยาวิราช (ขุนงอบ อินทะรังษี) ผู้ปกครองเมืองงอบ ปี ๒๔๕๕ - ๒๔๗๕ ชื่อบ้านงอบนี้ ใครตั้งไม่ทราบประวัติ แต่สันนิษฐานว่าไม่ใช่หมายถึงหมวกตามที่พจนานุกรมกล่าวแน่นอน เพราะคำว่า “งอบ” นั้นเป็นภาษาไทยกลาง ชาวบ้านในท้องถิ่นไม่ได้เรียกกงอบ แต่เรียกหมวกที่มีลักษณะดังกล่าวว่า “กุ่ม” ผู้มีอายุในหมู่บ้านได้ให้ความเห็นว่า คำว่างอบ อาจเอาชื่อของหมู่บ้านเดิมที่อพยพมา หรืออาจแผลงมาจากคำว่า “ง่อม” ซึ่งแปลว่าเจียบเหงา ก็ได้ เพราะสมัยก่อนมีคนน้อย คงจะเจียบเหงา ก็เลยเรียกว่าหมู่บ้านง่อม เมื่อนานเข้ามีผู้คนมากขึ้นไม่ง่อมเหมือนเมื่อก่อนๆ แล้ว ก็เลยเปลี่ยนชื่อมาเป็นงอบ ซึ่งคล้ายกับชื่อเดิม หรือไม่ก็เพี้ยนมาเป็นงอบตามวิวัฒนาการทางภาษา หมู่บ้านงอบ เป็นหมู่บ้านเก่าแก่หมู่บ้านหนึ่ง สมัยก่อนเรียกติดปากกันว่า “เมืองงอบ” ประชาชนมีเชื้อสายไทลื้อ พูดภาษาไทลื้อกันทั่วทั้งหมู่บ้าน สมัยก่อนเป็นหมู่บ้านเดียวในอำเภอกู่ช้างที่พูดภาษาไทลื้อ ปัจจุบันได้แยกไปอยู่ที่ หมู่ที่ ๔ (บ้านทุ่งสูง) อีก ๑ หมู่บ้านประวัติความเป็นมาของหมู่บ้าน อพยพมาจากที่ใดเมื่อไร นั้นไม่ปรากฏหลักฐานแน่ชัด ได้แต่เล่าสืบต่อกันมาว่ามาจากสิบสองปันนา มณฑลยูนนาน ประเทศจีน ภาษาพูดคล้ายกับชาวยองในจังหวัดลำพูน ผู้สืบเชื้อสายไทลื้อในหมู่บ้านได้พยายามสืบค้นหาหลักฐาน เอกสาร ตำรา ร่องรอยหลายแห่งก็ไม่สามารถชี้ชัดได้ ซึ่งมีผู้สืบค้นและเขียนประวัติของชนชาติไทลื้อไว้หลายเล่ม เช่น หนังสือ “ลื้อคนไทยในประเทศจีน” ได้กล่าวถึงตัวอักษรของชาวไทลื้อและวรรณคดีไทลื้อ สุภาษิตที่สำคัญ แบบแปลนบ้าน อาหาร เครื่องดื่ม ความเป็นอยู่ในครอบครัว การตั้งชื่อเด็กหญิงชายตามลำดับชั้น การนับถือศาสนาพุทธ ศาสนาผี ประเพณีลอยกระทง พิธีขึ้นบ้านใหม่ พิธีแต่งงาน การละเล่นในเทศกาลต่าง ๆ การเกี่ยวพาราสิระหว่างคนหนุ่มสาว การล่าสัตว์ เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับชาวไทลื้อบ้านงอบ จะตรงกันเป็นส่วนใหญ่

นอกจากนี้ ในหนังสือ ชาตวงศ์วิทยา ว่าด้วยชนชาติเผ่าต่าง ๆ ในประเทศไทย ได้กล่าวถึงชนชาติเผ่าต่าง ๆ มีตอนหนึ่งกล่าวถึงไทลื้อว่า “ถิ่นฐานของพวกไทลื้อส่วนใหญ่อยู่ทางฝั่งตะวันออกของแม่น้ำโขง แต่ก็มีมากที่อพยพมาอยู่ยังฝั่งไทย โดยเฉพาะในจังหวัดลำพูน ลำปาง เชียงราย แพร่และน่าน” ในหนังสือเรื่อง งานค้นคว้าเรื่องชนชาติไทย ของหลวงวิจิตรวาทการ มีการกล่าวถึงชาวไทลื้อมีใจความสำคัญคือ “ลื้อเป็นคนไทย มิใช่เป็นคนชาวป่าชาวดอย”

พระยาอนุমানราชชน ได้กล่าวถึงชาวไทลื้อ ไว้ในหนังสือ ไทย-จีน ว่า “ชาวไทลื้อ เป็นคนไทยที่รู้จักหนังสือ มีดินแดนตั้งเดิมอยู่ในแคว้นสิบสองปันนา ซึ่งมีอาณาเขตอยู่ระหว่างพม่ากับอ่าวตังเกี๋ย การแบ่งแคว้นสองปันนาออกเป็นเมืองใหญ่ถึง ๒๘ เมือง”

นอกจากนี้ ในปริญญานิพนธ์เรื่อง “วรรณกรรมไทลื้อ” ของชำนาญ รอดเหตุภัย ได้เขียนประวัติการอพยพของชาวไทลื้อว่า “ชาวไทลื้อมีภูมิลำเนาอยู่แคว้นสิบสองปันนา มณฑลยูนนาน ประเทศจีน อพยพมาอยู่ในประเทศไทยหลายครั้ง สาเหตุการอพยพก็เพราะบางแห่งในถิ่นเดิมถูกรุกรานโดยจีน ไม่มีพื้นที่ทำมาหากิน ถูกโจรปล้นสดมภ์จน ได้รับความกดขี่ข่มเหงจากชนชาติผู้ปกครองคือจีนฮ่อและพม่า จึงได้อพยพเข้ามาตอนเหนือของประเทศไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในจังหวัดเชียงราย ไทลื้อบางพวกได้ถูกกวาดต้อนลงมาเนื่องจากราชวงศ์คำม่วนเมืองเชียงใหม่ พระยาอุปราชหมูลำเมืองลำปาง ยกไปตีเมืองเชียงรุ่งของไทลื้อ ซึ่งตกอยู่ในอำนาจของพม่า ได้รับความพองกันหลายครั้ง ในที่สุด เจ้าเมืองเชียงรุ่งกับท้าวพระยาสิบสองปันนาก็ยอมอ่อนน้อมขอขึ้นอยู่กับพระราชอาณาจักรไทย เมื่อ พ.ศ. ๒๓๙๙ (จ.ศ. ๑๒๑๘) ไทยได้กวาดต้อนเอาครอบครัวไทลื้อจาก เมืองพง เมืองหย่วน เมืองลำ แห่แคว้นสิบสองปันนา มาไว้ในเขตนครน่านประมาณ พันคนเศษ ”

สุจิตต์ วงษ์เทศ ได้เขียนบทความเรื่อง “คนไทยที่สิบสองปันนา” ในหนังสือ ชาวครูไทยในโอกาสที่ได้รับเชิญไปแลกเปลี่ยนความรู้เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ไทย-จีนว่า “ชาวไทลื้อ นอกจากมีดินแดนกว้างใหญ่อยู่ที่ สิบสองปันนาแล้ว ยังกระเซ็นกระสายอพยพโยกย้ายและถูกกวาดต้อนมาเพราะการสงครามแต่ก่อน ลงมาอยู่ ที่จังหวัดเชียงราย จังหวัดเชียงใหม่ก็มี จังหวัดน่านก็มี ตามประวัติศาสตร์กล่าวว่าเคยถูกกวาดต้อนลงไปภาคใต้ก็มี ทุกวันนี้ชาวไทลื้อในเขตสิบสองปันนามักจะอยู่ในดินแดนของจีน แต่ทางการของจีนก็ให้เป็นเขตปกครองตนเอง มีประธานคณะกรรมการเป็นชาวไทลื้อด้วยกัน” และในพงศาวดารเมืองน่าน ได้กล่าวถึงเรื่องเจ้าหลวงสุมนเทวราช ผู้ครองนครน่านยกทัพขึ้นไปตีสิบสองปันนาไว้ดังนี้

- เถลิงจุลศักราชได้ ๑๑๗๓ เดือน ๖ ลง ๑๓ ค่ำ อาชญาเจ้าหลวงสุมนเทวราชท่านก็ยกเอาพลนิกายโยธาทั้งหลาย ขึ้นเมื่อตีเอาเมืองลำ เมืองพง ก็ได้ยกทัพไปตั้งอยู่ที่เชียงรุ่ง

- เถลิงจุลศักราชได้ ๑๑๗๔ ตัวเดือน ๓ อาชญาเจ้าหลวงท่านก็กวาดเอาคนครัวเมืองลำ เมืองพง เชียงแขง เมืองหลวงภูคา ลงมาไว้เมืองน่านมีคน ๖๐๐๐ คนนั้นแล ฯ

- เถลิงจุลศักราชได้ ๑๑๗๕ ตัวปีกาเล่า อาชญาเจ้าหลวงท่านก็ล่าถอยกองทัพลงมาตั้งเมืองน่านเดือน ๘ นั้นแล

ตามตำนานที่กล่าวขานสืบต่อกันมาในบรรพบุรุษของหมู่บ้าน ประกอบกับหลักฐานงานเขียนที่ได้อ้างอิงมาตลอดจนประเพณีวัฒนธรรมของหมู่บ้านในปัจจุบัน พอสรุปได้ว่า คงจะอพยพมาจากแคว้นสิบสองปันนาค่อนข้างแน่นอน แต่จะมาในสมัยใด เมืองใด นั้นไม่อาจทราบได้ อาจมาในคราวที่เจ้าหลวงสุมนเทวราช ผู้ครองนครน่านยกทัพไปตีสิบสองปันนา และกลับมาถึงเมืองน่านในปี จุลศักราช ๑๑๗๕ ก็เป็นไปได้ เพราะปีจุลศักราช ๑๑๗๕ ตรงกับ พ.ศ. ๒๓๕๖ ในรัชสมัยสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย รัชกาลที่ ๒ แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ และหลักฐานเท่าที่ปรากฏ มีครุบาอินตะวิชัย เจ้าอาวาสวัดศรีดอนชัยองค์หนึ่ง เขียนไว้ในธรรมคัมภีร์ใบลาน เป็นภาษาพื้นเมืองล้านนาโบราณ ระบุปี จ.ศ. ๑๑๘๕ ซึ่งเป็นเวลาหลังจากเจ้าหลวงสุมนเทวราชกวาดต้อนคนลื้อมาจากสิบสองปันนาได้ ๑๐ ปีพอดี ว่าท่านมาจากเมืองหลวงภูคา และบรรยายถึงวัดศรีดอนชัยไว้ส่วนหนึ่งว่า “เขียนแล้วปางอยู่เมตตาวัดศรีดอนชัยอบนาล้อมแก้วกว้าง

ซึ่งขณะนี้คัมภีร์ยังเก็บรักษาไว้ที่วัดศรีดอนชัย ตำบลงอบ ก็คงเป็นหน้าที่ของลูก หลาน เหลนของชาวไทลื้อ “บ้านงอบ” ที่จะต้องช่วยกัน สืบค้นหา ที่มาของบรรพบุรุษต่อไป

๑. ด้านกายภาพ

๑.๑ ที่ตั้งของหมู่บ้านหรือชุมชนหรือตำบล

เทศบาลตำบลงอบ ตั้งอยู่เลขที่ ๑๗๑ บ้านงอบเหนือ หมู่ที่ ๕ ตำบลงอบ อำเภอทุ่งช้าง จังหวัดน่าน ห่างจากที่ว่าการอำเภอทุ่งช้างประมาณ ๑๐ กิโลเมตร ห่างจากตัวจังหวัดน่าน ประมาณ ๑๐๐ กิโลเมตร ตามทางหลวงหลายเลข ๑๐๑ และห่างจากชายแดนไทย - ลาว (บ้านห้วยสะแตง) ประมาณ ๑๕ กิโลเมตร มีพื้นที่ประมาณ ๒๐๐ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๑๒๕,๐๐๐ ไร่ โดยมีอาณาเขตติดต่อกับพื้นที่ตำบลต่างๆดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับตำบลปอน อำเภอทุ่งช้าง จังหวัดน่าน
ทิศใต้	ติดต่อกับตำบลและ อำเภอทุ่งช้าง จังหวัดน่าน
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับอำเภอเฉลิมพระเกียรติ อำเภอบ่อเกลือ จังหวัดน่าน
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับเมืองเชียงฮ่อน ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

๑.๒ ลักษณะภูมิประเทศ

ลักษณะภูมิประเทศของตำบลงอบโดยทั่วไปเป็นเทือกเขาสูงทั้งหมด มีพื้นที่ราบเป็นที่ราบระหว่างหุบเขาอยู่ตามลำน้ำสายสำคัญในบริเวณตอนกลางของพื้นที่ เทือกเขาสูงในพื้นที่วางตัวในแนวเกือบ เหนือ - ใต้ ค่อนไปทางตะวันตกเล็กน้อยทางน้ำสายหลักของตำบลได้แก่ แม่น้ำน่านไหลผ่านตอนกลางของตำบล จากทิศเหนือลงสู่ทิศใต้ ทางน้ำสาขาที่สำคัญของแม่น้ำน่าน ได้แก่ ห้วยสะแตง และห้วยน้ำงอบ

๑.๓ ลักษณะภูมิอากาศ

ลักษณะภูมิอากาศของตำบลงอบ แบ่งเป็น ๓ ฤดู ได้แก่

- ⇒ ฤดูฝน ระหว่างเดือนมิถุนายน - กันยายน มีปริมาณฝนสูงสุด ๖๙.๘ มิลลิเมตร
- ⇒ ฤดูหนาว ระหว่างเดือนตุลาคม - กุมภาพันธ์ มีอุณหภูมิต่ำสุด ๗.๕ องศาเซลเซียส
- ⇒ ฤดูร้อน ระหว่างเดือนมีนาคม - พฤษภาคม มีอุณหภูมิสูงสุด ๔๑.๖ องศาเซลเซียส

๑.๔ ลักษณะของดิน

ลักษณะดินของตำบลงอบ พื้นที่เทือกเขาด้านตะวันตกประกอบด้วยหินดินดานสีม่วงแดงแทรกสลับด้วยหินทราย พื้นที่เทือกเขาสูงด้านตะวันออกประกอบด้วยหินดินดานสีเทาดำ

๑.๕ ลักษณะของไม้และป่าไม้

สภาพป่าไม้เป็นป่าเบญจพรรณและป่าดิบเขา อยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติดอยภูคา มีหน่วยจัดการต้นน้ำ จำนวน ๒ แห่ง ได้แก่ หน่วยจัดการต้นน้ำน้ำงอบ สถานที่ตั้งบ้านขุนน้ำลาด หมู่ที่ ๗ และหน่วยจัดการต้นน้ำห้วยสะแตง สถานที่ตั้งบ้านห้วยสะแตง หมู่ที่ ๒

๒. ด้านการเมืองการปกครอง

๒.๑ เขตการปกครอง

ตำบลงอบ แบ่งเขตการปกครอง เป็น ๑๑ หมู่บ้าน มี ๔ ชนเผ่า ประกอบด้วย ไตลื้อ ม้ง ถิ่น (ลัวะ) และขมุ อยู่ในเขตเทศบาลตำบลงอบแยกหมู่บ้าน ดังนี้

หมู่ที่ ๑ บ้านงอบศาลา	จำนวน ๑๘๙ หลังคาเรือน
หมู่ที่ ๒ บ้านห้วยสะแตง	จำนวน ๑๓๕ หลังคาเรือน
หมู่ที่ ๓ บ้านภูคำ	จำนวน ๕๙ หลังคาเรือน
หมู่ที่ ๔ บ้านทุ่งสุน	จำนวน ๑๗๔ หลังคาเรือน
หมู่ที่ ๕ บ้านงอบเหนือ	จำนวน ๒๐๐ หลังคาเรือน
หมู่ที่ ๖ บ้านน้ำลาด	จำนวน ๙๘ หลังคาเรือน
หมู่ที่ ๗ บ้านขุนน้ำลาด	จำนวน ๙๖ หลังคาเรือน
หมู่ที่ ๘ บ้านงอบใต้	จำนวน ๑๖๘ หลังคาเรือน
หมู่ที่ ๙ บ้านงอบกลาง	จำนวน ๑๔๒ หลังคาเรือน
หมู่ที่ ๑๐ บ้านไต้ร่มโพธิ์ทอง	จำนวน ๑๔๕ หลังคาเรือน
หมู่ที่ ๑๑ บ้านมณีพฤกษ์	จำนวน ๓๗๓ หลังคาเรือน

๒.๒ การเลือกตั้ง

จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขต รวม ๔,๒๖๑ คน แยกเป็น ชาย ๒,๑๗๒ คน หญิง ๒,๐๘๙ คน

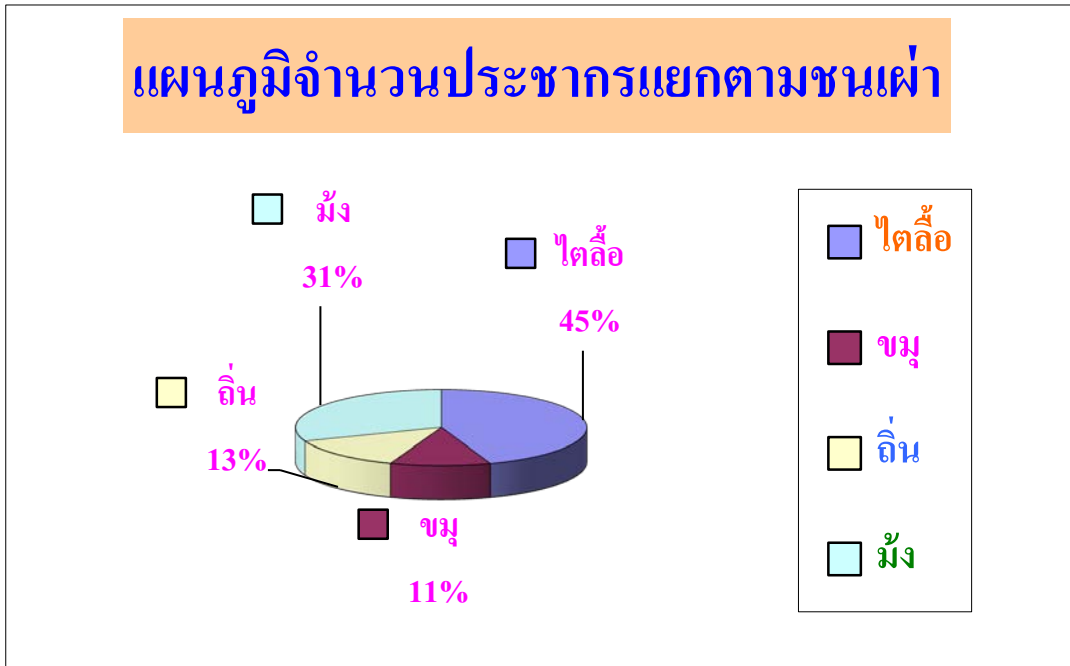
๓. ประชากร

๓.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร

มีประชากรทั้งสิ้น ๕,๖๙๐ คน แยกเป็นชาย ๒,๙๐๒ คน เป็นหญิง ๒,๗๘๘ คน มีจำนวนครัวเรือน ๑,๗๗๙ ครัวเรือน ความหนาแน่นของประชากรโดยเฉลี่ย ๒๘๔ คน/ตารางกิโลเมตร (ข้อมูลประชากรจากสำนักทะเบียนอำเภอทุ่งช้าง ณ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๙)

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	จำนวน หลังคาเรือน	จำนวนประชากร			หมายเหตุ
			ชาย	หญิง	รวม	
๑	บ้านงอบศาลา	๑๘๙	๒๔๙	๒๓๖	๔๘๕	ไตลื้อ
๒	บ้านห้วยสะแตง	๑๓๕	๒๓๐	๒๒๐	๔๕๐	ขมุ
๓	บ้านภูคำ	๕๙	๙๐	๙๑	๑๘๑	ขมุ
๔	บ้านทุ่งสุน	๑๗๔	๒๔๑	๒๔๙	๔๙๐	ไตลื้อ
๕	บ้านงอบเหนือ	๒๐๐	๒๖๔	๒๕๓	๕๑๗	ไตลื้อ
๖	บ้านน้ำลาด	๙๘	๑๙๗	๒๑๓	๔๑๐	ถิ่น
๗	บ้านขุนน้ำลาด	๙๖	๑๘๖	๑๗๑	๓๕๗	ถิ่น
๘	บ้านงอบใต้	๑๖๘	๑๘๑	๑๕๙	๓๔๐	ไตลื้อ
๙	บ้านงอบกลาง	๑๔๒	๑๕๒	๑๗๗	๓๒๙	ไตลื้อ
๑๐	บ้านไต้ร่มโพธิ์ทอง	๑๔๕	๑๘๖	๑๘๙	๓๗๕	ไตลื้อ
๑๑	บ้านมณีพฤกษ์	๓๗๓	๙๒๖	๘๓๐	๑,๗๕๖	ม้ง
รวม		๑,๗๗๙	๒,๙๐๒	๒,๗๘๘	๕,๖๙๐	

จำนวนประชากรแยกตามเผ่า

๓.๒ ช่วงอายุและจำนวนประชากร

ช่วงอายุ (ปี)	เพศชาย (คน)	เพศหญิง (คน)	รวม
๐ - ๑๐	๔๐๒	๓๗๓	๗๗๕
๑๑ - ๒๐	๔๔๕	๔๑๗	๘๖๒
๒๑ - ๓๐	๔๖๐	๔๕๕	๙๑๕
๓๑ - ๔๐	๔๔๐	๓๖๒	๘๐๒
๔๑ - ๕๐	๓๙๐	๔๒๒	๘๑๒
๕๑ - ๖๐	๓๔๖	๓๗๙	๗๒๕
๖๑ - ๗๐	๒๓๔	๒๑๐	๔๔๔
๗๑ - ๘๐	๑๐๔	๘๗	๑๙๑
๘๑ - ๙๐	๓๘	๒๘	๖๖
๙๑ - ๑๐๐	๓	๑	๔
๑๐๐ ปีขึ้นไป	๐	๐	๐
รวมทั้งหมด	๒,๙๐๒	๒,๗๘๘	๕,๖๙๐

๔. สภาพทางสังคม

๔.๑ การศึกษา

โรงเรียนประถมศึกษา จำนวน ๒ แห่ง ได้แก่

๑. โรงเรียนบ้านน้ำลาด จำนวนนักเรียน ๔๓ คน
๒. โรงเรียนเพียงหลวง ๗ ในทูลกระหม่อมหญิงอุบลรัตนราชกัญญา สิริวัฒนาพรรณวดี จำนวนนักเรียน ๔๕ คน

โรงเรียนขยายโอกาส จำนวน ๒ แห่ง ได้แก่

๑. โรงเรียนมณีพุกักษ์ จำนวนนักเรียน ๓๓๖ คน
๒. โรงเรียนไทยรัฐวิทยา ๙๘ (บ้านงอบ) จำนวนนักเรียน ๒๒๐ คน

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กก่อนวัยเรียน จำนวน ๓ แห่ง ได้แก่

๑. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านไต้ร่มโพธิ์ทอง จำนวนนักเรียน ๕๐ คน
๒. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านมณีพุกักษ์ จำนวนนักเรียน ๕๐ คน
๓. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านทุ่งสุน จำนวนนักเรียน ๓ คน

ที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน จำนวน ๑๑ แห่ง (หมู่ที่ ๑ - ๑๑)
ในพื้นที่มีการศึกษานอกระบบตามอัธยาศัยตำบลงอบจำนวน ๑ แห่ง

๔.๒ สาธารณสุข

- โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลงอบ จำนวน ๑ แห่ง
ศูนย์สาธารณสุขมูลฐาน จำนวน ๒ แห่ง
อสม. จำนวน ๑๑๗ คน

๕. ระบบบริการพื้นฐาน

๕.๑ การคมนาคมขนส่ง

๑. ถนนลาดยางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๐๘๐ สายน่าน - ทุ่งช้าง
๒. มีรถโดยสารประจำทาง สายน่าน - ปอน

๕.๒ การไฟฟ้า

มีระบบไฟฟ้าครบทุกหมู่บ้าน จำนวน ๑,๗๗๙ ครัวเรือน

๕.๓ การประปา

มีระบบประปาภูเขา จำนวน ๖ หมู่บ้าน ได้แก่

๑. บ้านห้วยสะแดง หมู่ที่ ๒
๒. บ้านภูคำ หมู่ที่ ๓
๔. บ้านทุ่งสุน หมู่ที่ ๔
๕. บ้านน้ำลาด หมู่ที่ ๖
๖. บ้านขุนน้ำลาด หมู่ที่ ๗
๗. บ้านมณีพุกักษ์ หมู่ที่ ๑๑

มีระบบประปาของเทศบาลตำบลงอบ จำนวน ๕ หมู่บ้าน ได้แก่

๑. บ้านงอบศาลา หมู่ที่ ๑
๒. บ้านงอบเหนือ หมู่ที่ ๕
๓. บ้านงอบใต้ หมู่ที่ ๘
๔. บ้านงอบกลาง หมู่ที่ ๙
๕. บ้านไต้ร่มโพธิ์ทอง หมู่ที่ ๑๐

๕.๔ โทรศัพท

ปัจจุบันทุกหมู่บ้านใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่เป็นส่วนใหญ่

๕.๕ ไปรษณีย์หรือการสื่อสารหรือการขนส่ง และวัสดุครุภัณฑ์

ที่ทำกาการไปรษณีย์ที่ใกล้ที่สุด ได้แก่ ไปรษณีย์อำเภอทุ่งช้าง ตำบลทุ่งช้าง อำเภอทุ่งช้าง จังหวัดน่าน ห่างจากตำบลงอบประมาณ ๘ กิโลเมตร

๖. ระบบเศรษฐกิจ

๖.๑ การเกษตร

ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำการเกษตรกรรม ได้แก่ ทำนาข้าว ทำข้าวไร่ ข้าวโพด ส้ม เงาะ ลิ้นจี่ ลำไย กาแฟ ปลูกพืชผลเมืองหนาว ทำสวนยางพารา และปลูกผัก ที่เหลือประกอบอาชีพรับจ้างและทำธุรกิจส่วนตัว

๖.๒ การปศุสัตว์

ตำบลงอบมีการปศุสัตว์ คือ การเลี้ยงสุกรในทุกหมู่บ้านของตำบลงอบ อำเภอทุ่งช้าง จังหวัดน่าน

๖.๓ การท่องเที่ยว

สถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญของตำบลงอบ ได้แก่

๑. หน่วยจัดการต้นน้ำห้วยสะแตง สถานที่ตั้ง บ้านห้วยสะแตง หมู่ที่ ๒ ตำบลงอบ อำเภอทุ่งช้าง จังหวัดน่าน

๒. ดอยผาผึ้ง บ้านมณีพฤษ์ หมู่ที่ ๑๑ ตำบลงอบ อำเภอทุ่งช้าง จังหวัดน่าน

๖.๔ การพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ

- กลุ่มถักไม้กวาด หมู่ที่ ๒ บ้านห้วยสะแตง
- กลุ่มทอผ้า หมู่ที่ ๔ บ้านทุ่งสุน
- กลุ่มเพาะเห็ด หมู่ที่ ๔ บ้านทุ่งสุน
- กลุ่มแปรรูปผลิตภัณฑ์จากเศษผ้า หมู่ที่ ๕ บ้านงอบเหนือ
- กลุ่มแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร หมู่ที่ ๖ บ้านน้ำลาด
- กลุ่มยางพาราตำบลงอบ หมู่ที่ ๑๐ บ้านไต้ร่มโพธิ์ทอง

๗. เศรษฐกิจพอเพียงท้องถิ่น (ด้านการเกษตรและแหล่งน้ำ)

๗.๑ ข้อมูลพื้นฐานของหมู่บ้านหรือชุมชน

มีจำนวน ๑๑ หมู่บ้าน และข้อมูลพื้นฐานแต่ละหมู่บ้านดังนี้

หมู่ที่ ๑ บ้านงอบศาลา	จำนวน ๑๘๙	หลังคาเรือน	มีพื้นที่ประมาณ ๔,๖๐๐ ไร่
หมู่ที่ ๒ บ้านห้วยสะแตง	จำนวน ๑๓๕	หลังคาเรือน	มีพื้นที่ประมาณ ๑๒,๒๐๐ ไร่
หมู่ที่ ๓ บ้านภูคำ	จำนวน ๕๙	หลังคาเรือน	มีพื้นที่ประมาณ ๔,๐๐๐ ไร่
หมู่ที่ ๔ บ้านทุ่งสุน	จำนวน ๑๗๔	หลังคาเรือน	มีพื้นที่ประมาณ ๕,๐๐๐ ไร่
หมู่ที่ ๕ บ้านงอบเหนือ	จำนวน ๒๐๐	หลังคาเรือน	มีพื้นที่ประมาณ ๓,๕๐๐ ไร่
หมู่ที่ ๖ บ้านน้ำลาด	จำนวน ๙๘	หลังคาเรือน	มีพื้นที่ประมาณ ๓,๕๐๐ ไร่
หมู่ที่ ๗ บ้านขุนน้ำลาด	จำนวน ๙๖	หลังคาเรือน	มีพื้นที่ประมาณ ๒,๕๐๐ ไร่
หมู่ที่ ๘ บ้านงอบใต้	จำนวน ๑๖๘	หลังคาเรือน	มีพื้นที่ประมาณ ๓,๒๐๐ ไร่
หมู่ที่ ๙ บ้านงอบกลาง	จำนวน ๑๔๒	หลังคาเรือน	มีพื้นที่ประมาณ ๖,๕๐๐ ไร่
หมู่ที่ ๑๐ บ้านไทรร่มโพธิ์ทอง	จำนวน ๑๔๕	หลังคาเรือน	มีพื้นที่ประมาณ ๖,๐๐๐ ไร่
หมู่ที่ ๑๑ บ้านมณีพฤกษ์	จำนวน ๓๗๓	หลังคาเรือน	มีพื้นที่ประมาณ ๗๐,๐๐๐ ไร่

๗.๒ ข้อมูลด้านการเกษตร

ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำการเกษตรกรรมเพาะปลูกพืช ได้แก่ ข้าวโพด ข้าวไร่ ข้าวเหนียว เงาะ ส้ม ข้าวเจ้า โดยแยกพื้นที่เพาะปลูกดังนี้

- ข้าวโพด ประมาณ ๓,๑๖๔.๒๖ ไร่
- ข้าวไร่ ประมาณ ๗๐๐.๕๐ ไร่
- ข้าวเหนียว ประมาณ ๑,๗๑๙.๙๖ ไร่
- เงาะ ประมาณ ๑,๐๖๑.๘๐ ไร่
- ส้ม ประมาณ ๗๑๕.๓๘ ไร่
- ข้าวเจ้า ประมาณ ๖๘๕.๕๐ ไร่

๗.๓ ข้อมูลด้านแหล่งน้ำทางการเกษตร

มีแม่น้ำลำคลองไหลผ่านพื้นที่การเกษตร และห้วย หนอง คลอง บึง ในแต่ละพื้นที่ไหลผ่านพื้นที่การเกษตรของแต่ละหมู่บ้าน

๗.๔ ข้อมูลด้านแหล่งน้ำกิน น้ำใช้ (หรือเพื่อการอุปโภค บริโภค)

ระบบประปาภูเขาของหมู่บ้าน จำนวน ๖ หมู่บ้าน ได้แก่

๑. บ้านห้วยสะแตง หมู่ที่ ๒	๒. บ้านภูคำ หมู่ที่ ๓
๓. บ้านทุ่งสุน หมู่ที่ ๔	๔. บ้านน้ำลาด หมู่ที่ ๖
๕. บ้านขุนน้ำลาด หมู่ที่ ๗	๖. บ้านมณีพฤกษ์ หมู่ที่ ๑๑

ระบบประปาของเทศบาลตำบลงอบ จำนวน ๕ หมู่บ้าน ได้แก่

๑. บ้านงอบศาลา หมู่ที่ ๑	๒. บ้านงอบเหนือ หมู่ที่ ๕
๓. บ้านงอบใต้ หมู่ที่ ๘	๔. บ้านงอบกลาง หมู่ที่ ๙
๕. บ้านไทรร่มโพธิ์ทอง หมู่ที่ ๑๐	

๘. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

๘.๑ การนับถือศาสนา

ประชากรส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ โดยมีข้อมูลศาสนสถาน ดังนี้

- วัด จำนวน ๓ แห่ง ได้แก่ วัดศรีดอนชัย ที่ตั้ง บ้านไต้ร่มโพธิ์ทอง หมู่ที่ ๑๐ ตำบลงอบ อำเภอกู่ซ่าง จังหวัดน่าน วัดทุ่งสุน ที่ตั้ง บ้านทุ่งสุน หมู่ที่ ๔ ตำบลงอบ อำเภอกู่ซ่าง จังหวัดน่าน วัดมณีพุกษ ที่ตั้ง บ้านมณีพุกษ หมู่ที่ ๑๑ ตำบลงอบ อำเภอกู่ซ่าง จังหวัดน่าน

- สำนักสงฆ์ จำนวน ๑ แห่ง ได้แก่ อาศรมพระธรรมจาริกบ้านห้วยสะแตง ที่ตั้ง บ้านห้วยสะแตง หมู่ที่ ๒ ตำบลงอบ อำเภอกู่ซ่าง จังหวัดน่าน

๘.๒ ประเพณีและงานประจำปี

ตำบลงอบมีประเพณีท้องถิ่นที่สำคัญ ได้แก่

- การสืบสานประเพณีไต้ลื้อและชนเผ่า หมู่ที่ ๑ - ๑๑
- การสืบสานประเพณีตีพิ (เผ่าลื้อ) หมู่ที่ ๑๑
- การสร้างพระธาตุดศรีดอนชัย
- ประเพณีรดน้ำดำหัวผู้สูงอายุ
- ประเพณีเลี้ยงผีเมือง
- ประเพณีปีใหม่ม้ง หมู่ที่ ๑๑
- ประเพณีต่งเซ็ง หมู่ที่ ๑๑

๘.๓ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น

ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่สำคัญของตำบลงอบ คือ

- การรักษาโรคโดยใช้ยาสมุนไพร หมอเป่า
- การจักสานโดยใช้วัสดุจากไม้ไผ่
- ภาษาถิ่นที่สำคัญ คือ
- ภาษาลื้อ หมู่ที่ ๑,๔,๕,๙,๑๐
- ภาษาขมุ หมู่ที่ ๒,๓
- ภาษาถิ่น (ลื้อ) หมู่ที่ ๖ , ๗ , ๑๑
- ภาษาม้ง หมู่ที่ ๑๑

๘.๔ สินค้าพื้นเมืองของที่ระลึก

- ไม้กวาด จากกลุ่มถักไม้กวาดจากดอกก้ง บ้านห้วยสะแตง หมู่ที่ ๒
- ผ้าทอลายน้ำไหล จากกลุ่มทอผ้าบ้านทุ่งสุน หมู่ที่ ๔
- พรมเช็ดเท้า เบาะรองนั่ง จากกลุ่มแปรรูปผลิตภัณฑ์จากเศษผ้าบ้านงอบเหนือ หมู่ที่ ๕
- สุราแช่ (เหล้าอู) จากกลุ่มแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร หมู่ที่ ๖ บ้านน้ำลาด

๙. ทรัพยากรธรรมชาติ

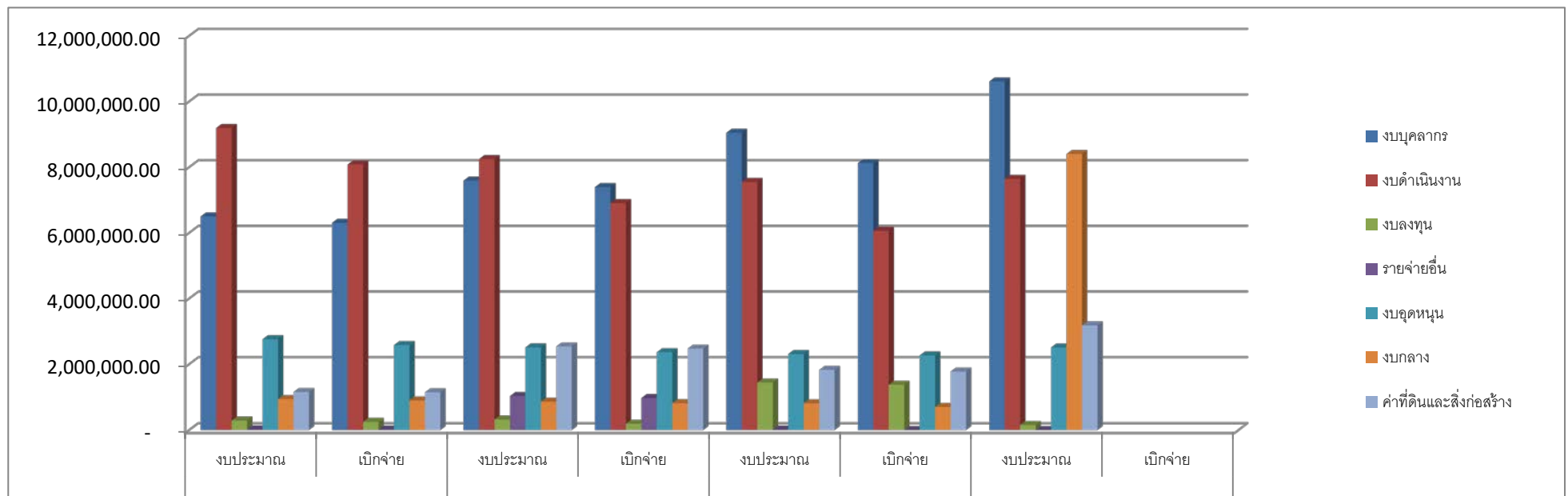
๙.๑ น้ำ

มีแม่น้ำน่านเป็นสายหลัก และห้วย หนอง คลอง บึง ในแต่ละพื้นที่ในเขตตำบลอบ

๙.๒ ป่าไม้

สภาพป่าไม้เป็นป่าเบญจพรรณและป่าดิบเขา อยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติดอยภูคา

ประเภทงบประมาณ	2557		2558		2559		2560	
	งบประมาณ	เบิกจ่าย	งบประมาณ	เบิกจ่าย	งบประมาณ	เบิกจ่าย	งบประมาณ	เบิกจ่าย
งบบุคลากร	6,499,080.00	6,306,038.00	7,590,700.00	7,392,632.12	9,048,120.00	8,125,728.58	10,609,630.00	
งบดำเนินงาน	9,193,120.00	8,080,046.14	8,246,200.00	6,904,707.05	7,548,310.00	6,058,800.50	7,644,000.00	
งบลงทุน	287,000.00	248,250.00	319,600.00	191,850.00	1,442,570.00	1,374,870.00	154,000.00	
รายจ่ายอื่น	20,000.00	16,000.00	1,032,000.00	972,365.00	15,000.00	0.00	-	
งบอุดหนุน	2,760,000.00	2,580,000.00	2,510,000.00	2,363,500.00	2,309,500.00	2,265,500.00	2,509,000.00	
งบกลาง	940,300.00	897,797.26	861,100.00	814,465.55	811,500.00	699,859.24	8,402,070.00	
ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	1,152,900.00	1,144,900.00	2,540,400.00	2,473,900.00	1,825,000.00	1,776,500.00	3,181,300.00	
รวม	20,852,400.00	19,273,031.40	23,100,000.00	21,113,419.72	23,000,000.00	20,301,258.32	32,500,000.00	
ร้อยละการเบิกจ่าย	92.43		91.40		91.40		-	

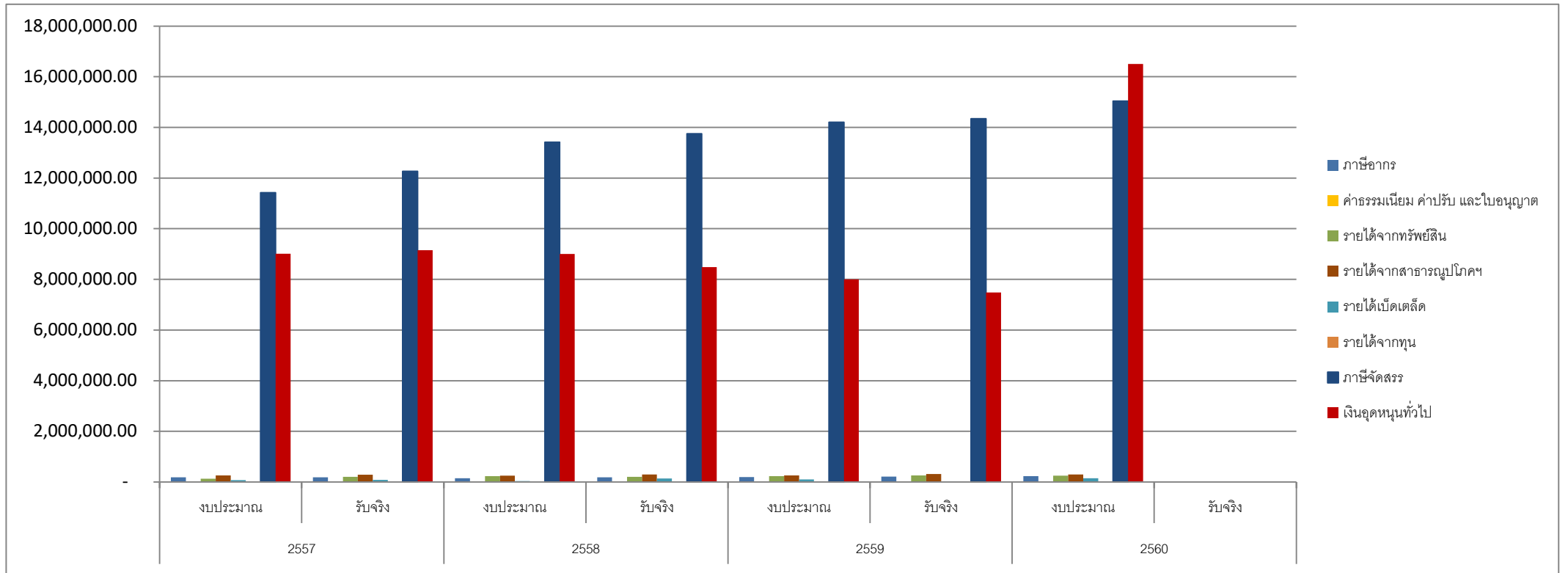
ส่วนที่ ๒

สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นตามแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๕๗ - ๒๕๖๐)

๑. สรุปผลการดำเนินงานตามงบประมาณที่ได้รับ และการเบิกจ่ายงบประมาณ ในปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๗ - ๒๕๖๐

๑.๑ สรุปสถานการณ์พัฒนา การตั้งงบประมาณ การเบิกจ่ายงบประมาณ

ประเภทรายรับ	2557		2558		2559		2560	
	งบประมาณ	รับจริง	งบประมาณ	รับจริง	งบประมาณ	รับจริง	งบประมาณ	รับจริง
ภาษีอากร	188,526.00	189,237.75	145,000.00	184,321.10	190,000.00	211,926.62	230,000.00	
ค่าธรรมเนียม ค่าปรับ และใบอนุญาต	27,492.00	31,048.00	21,000.00	28,304.00	21,000.00	23,659.00	30,000.00	
รายได้จากทรัพย์สิน	129,788.00	202,515.95	234,000.00	206,143.01	234,000.00	259,665.37	250,000.00	
รายได้จากสาธารณูปโภคฯ	262,866.00	291,046.00	250,000.00	296,255.00	255,000.00	319,378.00	300,000.00	
รายได้เบ็ดเตล็ด	71,270.00	84,530.00	35,000.00	139,705.00	100,000.00	25,220.00	150,000.00	
รายได้จากทุน	2,500.00	2,500.00	-	-	-	1,200.00	-	
ภาษีจัดสรร	11,426,385.00	12,261,539.30	13,415,000.00	13,747,017.74	14,200,000.00	14,339,501.32	15,040,000.00	
เงินอุดหนุนทั่วไป	9,007,480.00	9,146,589.00	9,000,000.00	8,479,581.00	8,000,000.00	7,479,606.00	16,500,000.00	
รวม	21,116,307.00	22,209,006.00	23,100,000.00	23,081,326.85	23,000,000.00	22,660,156.31	32,500,000.00	
ร้อยละการเบิกจ่าย	105.17		99.91		98.52		-	

๑.๒ การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปปฏิบัติในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ
 รายละเอียดผลการดำเนินงานปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๗ แยกตามยุทธศาสตร์การพัฒนา ดังนี้

ยุทธศาสตร์ การพัฒนา	จำนวน โครงการ ในแผนพัฒนา	จำนวนโครงการ ที่ดำเนินการจริง	คิดเป็น ร้อยละ	งบประมาณ ในแผนพัฒนา	งบประมาณ ที่ดำเนินการจริง	คิดเป็น ร้อยละ
๑. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	๗๗	๐	๐	๓๙,๙๐๐,๐๐๐	๐	๐
๒. ด้านการจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	๑๑	๓	๒๗.๒๗	๑,๓๓๕,๐๐๐	๕๑,๒๐๐	๓.๘๔
๓. ด้านเศรษฐกิจและ การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์	๓๙	๓	๗.๖๙	๑,๒๗๕,๐๐๐	๕๘,๒๐๐	๔.๕๖
๔. ด้านพัฒนาสังคมและ ชุมชน	๙๐	๒๙	๓๒.๒๒	๑๐,๐๔๕,๐๐๐	๕,๑๗๒,๗๕๖.๑๐	๕๑.๕๐
๕. ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิ ปัญญาท้องถิ่น	๑๙	๗	๓๖.๘๔	๙๘๐,๐๐๐	๒๑๔,๔๐๖	๒๑.๘๘
๖. ด้านส่งเสริมการเมือง การบริหารจัดการและ การบริการ	๑๓๓	๗๘	๕๘.๖๕	๑๓,๓๕๕,๐๐๐	๙,๓๑๔,๑๖๘.๔๕	๖๙.๗๔
รวม	๓๖๙	๑๒๐	๓๒.๕๒	๖๖,๘๙๐,๐๐๐	๑๔,๘๑๐,๗๒๐.๕๕	๒๒.๑๔

รายละเอียดผลการดำเนินงาน ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๘ แยกตามยุทธศาสตร์การพัฒนา ดังนี้

ยุทธศาสตร์ การพัฒนา	จำนวน โครงการ ในแผนพัฒนา	จำนวนโครงการ ที่ดำเนินการจริง	คิดเป็น ร้อยละ	งบประมาณ ในแผนพัฒนา	งบประมาณ ที่ดำเนินการจริง	คิดเป็น ร้อยละ
๑. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	๖๒	๓	๔.๘๔	๒๔,๔๐๐,๐๐๐	๑,๐๑๔,๙๐๐	๔.๑๖
๒. ด้านเศรษฐกิจและการ ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์	๒๘	๑	๓.๕๗	๒๗๐,๐๐๐	๑๕,๐๐๐	๕.๕๕
๓. ด้านพัฒนาสังคม และชุมชน	๗๘	๒๖	๓๓.๓๓	๖,๐๕๕,๐๐๐	๔,๖๙๘,๓๓๖.๕๑	๗๗.๕๙
๔. ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น	๑๘	๘	๔๔.๔๔	๗๔๐,๐๐๐	๑๓๘,๕๘๖	๑๘.๗๓
๕. ด้านการจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม	๑๒	๒	๑๖.๖๖	๑๐๕,๐๐๐	๖๕,๕๐๐	๖๒.๓๘
๖. ด้านส่งเสริมการเมือง การบริหารจัดการ และการบริการ	๑๓๓	๘๙	๖๖.๙๒	๓๐,๘๙๓,๐๐๐	๑๑,๔๙๕,๐๔๖.๙๗	๓๗.๒๑
รวม	๓๓๑	๑๒๙	๓๙.๙๗	๖๒,๔๖๓,๐๐๐	๑๗,๔๒๗,๓๖๙.๔๘	๒๗.๙๐

รายละเอียดผลการดำเนินงาน ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๙ แยกตามยุทธศาสตร์การพัฒนา ดังนี้

ยุทธศาสตร์ การพัฒนา	โครงการ ในแผนพัฒนา	จำนวนโครงการ ที่ดำเนินการจริง	คิดเป็น ร้อยละ	งบประมาณ ในแผนพัฒนา	งบประมาณ ที่ดำเนินการจริง	คิดเป็น ร้อยละ
๑. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	๔๖	๓	๖.๕๒	๒๘,๐๐๐,๐๐๐	๑,๑๒๘,๐๐๐	๔.๐๓
๒. ด้านพัฒนาสังคม คุณภาพชีวิตและ ความมั่นคงของมนุษย์	๗๙	๒๒	๒๗.๘๕	๑๐,๓๘๗,๕๐๐	๓,๘๘๗,๐๐๐	๓๗.๔๒
๓. ด้านพัฒนาเศรษฐกิจ และการท่องเที่ยวเชิง อนุรักษ์	๒๙	๒	๖.๙๐	๒,๘๕๐,๐๐๐	๓๑,๖๖๖	๑.๑๑
๔. ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิ ปัญญาท้องถิ่น	๑๘	๖	๓๓.๓๓	๔๙๕,๐๐๐	๑๙๑,๓๐๐	๓๘.๖๕
๕. ด้านพัฒนาจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและ การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม	๑๓	๑	๗.๖๙	๔๓๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๒.๓๓
๖. ด้านพัฒนาส่งเสริม การเมืองการบริหาร จัดการและการบริการ	๑๓๘	๙๔	๖๘.๑๒	๑๘,๕๖๕,๔๒๐	๑๒,๗๐๙,๑๙๐.๕๘	๖๘.๔๖
รวม	๓๒๓	๑๒๘	๓๙.๖๓	๖๐,๗๒๗,๙๒๐	๑๗,๙๕๗,๑๕๖.๕๘	๒๙.๕๗

๒. ผลที่ได้รับจากการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๗ - ๒๕๖๐

๒.๑ ผลที่ได้รับหรือผลที่สำคัญ

ตามที่เทศบาลตำบลอบตได้ดำเนินงานต่างๆ ตั้งแต่มีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๗ - ๒๕๖๐ เพื่อแก้ไขปัญหาให้กับประชาชน และพัฒนาองค์กรให้เกิดความมั่นคงในการพัฒนาเพื่อให้ความเป็นอยู่ของประชาชนดีขึ้น ซึ่งผลจากการดำเนินงานของเทศบาลตำบลอบตนั้นผลที่ได้รับมีดังนี้

๑. ประชาชนมีน้ำประปาใช้ทั่วครัวเรือน
๒. ประชาชนมีไฟฟ้าใช้ทั่วครัวเรือน
๓. ประชาชนมีถนนใช้ในการสัญจรไปมาได้สะดวก
๔. การเกิดอาชญากรรมในพื้นที่มีน้อย
๕. เด็กๆ ได้รับอาหารกลางวัน อาหารเสริม (นม) และการศึกษาทุกคน
๖. ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยเอดส์ ได้รับเงินช่วยเหลือเบี้ยยังชีพทุกคน
๗. ประชาชนที่ด้อยโอกาสได้รับความช่วยเหลือในเรื่องที่อยู่อาศัยที่มั่นคงแข็งแรง
๘. ประชาชนได้รับความช่วยเหลือจากสาธารณสุข
๙. ปัญหาไข้เลือดออกลดลง
๑๐. ชยะในชุมชนมีวิธีการจัดการที่ถูกต้อง
๑๑. ประชาชนได้รับความรู้เกี่ยวกับการสาธารณสุข
๑๒. ประชาชนได้รับความรู้เกี่ยวกับการป้องกันภัย
๑๓. ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการดำเนินงานต่างๆ ของเทศบาลตำบลอบต
๑๔. ประชาชนได้รับบริการจากงานบริการต่างๆของเทศบาลตำบลอบต ด้วยความสะดวก

สำหรับในปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๐ ผลที่คาดว่าจะได้รับเพิ่มขึ้น มีดังนี้

๑. ประชาชนได้ใช้ระบบประปาผิวดินเพิ่มขึ้น
๒. ประชาชนได้รับการฝึกอบรมอาชีพเพื่อนำไปประกอบอาชีพเพิ่มรายได้ให้กับครัวเรือน
๓. กลุ่มวิสาหกิจชุมชนได้รับการส่งเสริมเพิ่มขึ้น
๔. หมู่บ้านในเขตเทศบาลตำบลอบต มีตลาดอำเภอเมืองคสล./ถนน คสล. ในหมู่บ้านในชุมชนเพื่อการเกษตรเพิ่มมากขึ้น
๕. การรณรงค์กำจัดขยะมีประสิทธิภาพมากขึ้น

๒.๒ ผลกระทบ

ในการดำเนินงานของเทศบาลตำบลอบต ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๗ - ๒๕๖๐ สามารถดำเนินการได้ตามที่ประชาชนต้องการเฉลี่ย ๓ ปี ร้อยละ ๓๖.๘๕ ซึ่งการดำเนินงานนั้นก็สามารถส่งผลกระทบต่อชุมชนในเขตเทศบาลตำบลอบต ดังนี้

- ปัญหางบประมาณที่ได้รับการจัดสรรจากรัฐบาลมีจำนวนจำกัดไม่เพียงพอในการบริหารจัดการในการดำเนินงานเมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนโครงการในแผนพัฒนา โดยเฉพาะด้านโครงสร้างพื้นฐานซึ่งเป็นความต้องการของประชาชนในพื้นที่แต่ไม่สามารถดำเนินการครอบคลุมทุกหมู่บ้านและการบริหารจัดการด้านแหล่งน้ำท้องถิ่นไม่สามารถเข้าไปดำเนินการได้เนื่องจากแหล่งน้ำบางแห่งอยู่ในเขตพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ ซึ่งปัญหานี้ยังไม่สามารถแก้ไขได้

๓. สรุปปัญหาอุปสรรคการดำเนินงานที่ผ่านมาและแนวทางการแก้ไข

ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๐

ปัญหาและอุปสรรค

๑. ปัญหางบประมาณที่ได้รับการจัดสรรจากรัฐบาลมีจำนวนจำกัดไม่เพียงพอในการบริหารจัดการในการดำเนินงานเมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนโครงการในแผนพัฒนา
๒. ปัญหาความล่าช้าในการจัดสรรงบประมาณเงินอุดหนุนจากรัฐบาล ทำให้ไม่สามารถดำเนินการตามโครงการได้ทันที
๓. มีประชาชนบางส่วนไม่เข้าใจระบบการบริหารและการปฏิบัติหน้าที่ของเทศบาลตำบลอบมีผลต่อการกำหนดแนวทางการพัฒนา
๔. ไม่มีความพร้อมในด้านเครื่องมือใช้เนื่องด้วยงบประมาณมีจำกัด

แนวทางแก้ไขปัญหา

๑. ทำความเข้าใจกับประชาชนในการประชุมประชาคม โดยให้ประชาชนเสนอโครงการที่จำเป็น
๒. ทำความเข้าใจและให้ความรู้กับประชาชนถึงระบบการทำงานต่าง ๆ ของเทศบาลตำบลอบ
๓. สรรหาเครื่องมือและอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ยังขาดแคลน โดยมีการตั้งงบประมาณเพื่อจัดซื้อจัดจ้าง
